

GKS NEDERLAND

April 2024

Sai Ram, lieve mensen,

Waar blijft de tijd! Het is alweer voorjaar!
Het laat zien dat de factor tijd ons door
de vingers glipt. We beseffen dat dat niet
voor iedereen zo is.

Het is weer een flinke editie geworden met o.a.:

- * Rubriek 'Mijn eerste ervaring ...' Ideke Jager Zantinge
- * Onverwachts weerzien!
- * Jongeren in India.
- * Verslag 1ste 'Conscious Walk'!
- * 5 mei (Zondag) **Conscious Walking - Onderdijk 08:30 uur**

Enjoy! Wie weet heeft 'tijd' even geen vat op je al lezend...

Warme groet,
Love, Carla & Kannaiah

Maandagenda

April

1 april (Maandag)	Rudrābhiśekam 19:30uur 2^e PAASDAG
8 april (Maandag)	Rudrābhiśekam 19:30uur
14 april (Zondag)	Bhajans 10:30uur
15 april (Maandag)	Rudrābhiśekam 19:30uur
22 april (Maandag)	Rudrābhiśekam 19:30uur
27 april (Zaterdag)	Koningsdag
29 april (Maandag)	Rudrābhiśekam 19:30uur
5 mei (Zondag)	Conscious Walking - Onderdijk 08:30 uur

Rubriek 'Mijn eerste ervaring ...'

Carla heeft mij gevraagd om een stukje over mijn achtergrond en eerste ervaring met de tempel in Onderdijk te schrijven. Bij deze. Ik heb mijn leven voor dit stuk in 2 delen ingedeeld.

Opgegroeid in Heerenveen, in een warm gezin met een jongere zuster en broer met een vader die leraar geschiedenis was op de RSG te Heerenveen en een moeder die veel bezig was met literatuur en haar kinderen. In mijn jeugd heb ik jarenlang aan kunstrijden gedaan vanaf 7 jaar tot mijn 17e jaar in Heerenveen op de bekende IJsbaan. Tal van wedstrijden gedaan en prijzen gewonnen.

Daarnaast al vroeg in contact gekomen met Jelle Veeman, een zeer bekende Auroloog wonende in Friesland. Deze voorspelde dat ik zeer goed whiplash/nekklachten patiënten kon genezen op latere leeftijd. En dat gebeurde vele jaren later ook toen ik een eigen praktijk begon. Eerst een medische opleiding doorlopen in Amsterdam terwijl ik toen werkte in het lokale Ziekenhuis te Heerenveen, en daarna een opleiding natuurgeneeskunde afgerond.

Op jonge leeftijd ben ik getrouwd en direct ben ik met mijn toenmalige levenspartner een bouwbedrijf begonnen, wat later uitgroeide tot een groot bouwbedrijf in Friesland. Dus opeens had ik zakelijke verantwoordelijkheden, en naast moederschap met 2 zonen studeerde ik voor mijn latere beroep als natuurgeneeskundige. Die praktijk opende ik jaren later en dat werd een groot succes. Waarbij ik later ook nog psychologie en regressietherapie erbij heb gedaan. Ook ik werd gevraagd om bij een loge in Heerenveen deel te nemen waaronder ik tal van lezingen heb gegeven.

Dit was eigenlijk de eerste fase van mijn leven.

Rubriek 'Mijn eerste ervaring ...'

Na het overlijden van Jelle Veeman, wat een bijzondere vriend voor mij was, en waar ik ook een deel praktijk had, was ik verder op zoek naar een wereld die mij ook bezighield. De wereld van de energie en van de mens in ontwikkeling. Jaren later, op een mooie dag kwamen we bijeen in een bos te Heerenveen/ Oranjewoud, alles georganiseerd door de vrienden van Jelle. En daar ontmoete ik een man die mij al snel aansprak en waar ik die middag heel lang mee heb gesproken. En zo kwam Dolf in mijn leven, eerst als goede vriend met wie ik allerlei zaken die mijn interesse had kon delen, en dat jaren later uitgroeide tot een nieuwe fase in mijn leven en dat eigenlijk het begin was van deel twee. En daarmee was na vele jaren hard werken en opleidingen deel 1 eigenlijk een voorbereiding voor deel 2 in mijn leven.

Uiteindelijk ben ik met Dolf getrouwd en zo kwamen wij Mohanji tegen in Assisi, waar wij waren uitgenodigd door voormalig minister Witteveen die tevens president was van de wereld soefibeweging.

Op die bijeenkomst van geestelijk leiders uit de hele wereld was het voornaamste onderwerp Water. Dolf gaf daar zijn presentatie over coherent water en kreeg van vele geestelijk leiders bijval, waaronder die van Mohanji. Die ons daar ook persoonlijk benaderde. De relatie met Mohanji werd steeds waardevoller en belangrijker. Tijdens een gesprek met ons in India in de trein vertelde hij ons opeens dat hij de behoefte had om naar Nederland te komen en een jaar later kwam hij zoals beloofd naar Nederland, dit mede op een uitnodiging vanuit Nederland.

Rubriek 'Mijn eerste ervaring ...'

We haalden hem op van Schiphol en daar ontmoetten wij voor het eerst Sita en Nico. Na een bezoek aan een kerk in Alkmaar met Mohanji reden wij naar een voor ons volledig onbekende tempel in Onderdijk. Daar werd Mohanji warm ontvangen en werd de tempel een plaats van herkenning. Opeens ontmoeten wij daar vele geweldige mensen die qua trilling heel veel overeenkomst hadden met die van ons. Dit alles onder de geweldige leiding van Kannaiah en Carla. Daar is een prachtige basis gelegd voor vele vriendschappen en is dit tevens voor Mohanji een belangrijke plek geworden.

En daarmee is fase 2 nog lang niet geëindigd. Want ik ondersteun het waterproject waar Dolf volop in de wereld mee bezig is en zo reizen wij naast bezoeken aan Mohanji ook naar tal van plekken in de wereld om mensen en organisaties te bezoeken die bezig zijn om coherent water in de wereld te zetten. Zo ook naar Devi Amma in India die ons aangaf dat dit project erg belangrijk is voor deze wereld en daarom gaan wij er ook actief mee verder.

Ideke Jager Zantinge

Ideke, Trotse oma van 4 kleinkinderen!

India, het land van heiligen...

Avadhoota, Avatar, Baba, Brahmarishi, Devi, Guru(ji), Gurudev, Maa, Maharaj, Sadhu, Sai, Sanyassin, Swami, Yogi(ni), om maar een aantal aanspreektitels te noemen.

Voor menigeen verwarrende termen vandaar dat we in de komende nieuwsbrieven er in willekeurige volgorde een paar onder de loupe zullen nemen, zonder te pretenderen volledige uitleg te kunnen geven.

Is het belangrijk? Nee, niet echt, maar het kan verhelderend zijn in gesprek (Satsang) en in geschrift.

Welke/waarom, 'De Meesters' in het algemeen, deze titels verdiend hebben, zeg maar!

De veda's, de oudste geschriften, die eeuwige universele kennis bevatten zijn geschonken aan de mensheid op Indiase bodem.

De 'bumi' (aarde) van India heeft een trilling waar menig spiritueel mens mee frequeert, waarbij de heiligen en zieners een grote rol in ons leven spelen.

Dat zij als een magneet mensen naar zich toetrekken en zelfs de Tempel in Onderdijk bezoeken is van onschatbare waarde.

Avadhoot/Avadhūta

Avadhuta is een Sanskrietterm die gebruikt wordt om te verwijzen naar een persoon die een stadium in zijn spirituele ontwikkeling heeft bereikt waarin hij wereldse beslommeringen overstijgt. Mensen die het stadium van avadhuta hebben bereikt, kunnen handelen zonder rekening te houden met de gewone sociale etiquette of hun eigen ego. Ze "zwerven vrij rond als een kind op het aardoppervlak". Een avadhuta identificeert zich niet met zijn geest of lichaam of 'namen en vormen'. Zo iemand wordt beschouwd als puur 'bewustzijn' in menselijke vorm.

Een van de vroegste hatha yoga geschriften, de Siddha Siddhanta Paddhati, bevat vele verzen die de Avadhūta beschrijven. Eén strofe (VI.200) in het bijzonder verwijst naar zijn kameleonachtige vermogen om elk karakter of rol te animeren. Soms, zo wordt gezegd, gedraagt hij zich als een levensgenieter of zelfs als een koning, op andere momenten als een asceet of naakte renunciant (onthechte)."[7]

“Omdat Avadhootas leeg zijn, hebben ze geen persoonlijkheid om te projecteren, in tegenstelling tot andere karmische wezens. Ze worden echter waaraan ze worden blootgesteld, net als water dat de vorm van een vat vormt”

Sadhu

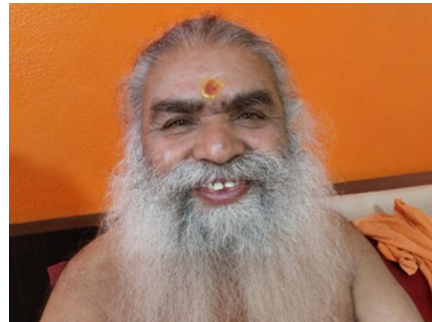
Sadhu betekent iemand die een 'sadhana' beoefent of aandachtig een pad van spirituele discipline volgt. Sadhana wordt gedaan om onthechting van wereldse dingen te bereiken.

Er zijn vele soorten Sadhus of heiligen in de Hindoeïstische religie. Waaronder Naga Sadhus.

Naga Sadhus leven in Akharas (ashrams) of in de Himalaya en bezoeken gewoonlijk de beschaving tijdens het Mahakumbh festival in India om deel te nemen aan de heilige onderdompeling.

Mahant Sri Parameshwar Bhartji Maharaj, die ons vereerde met een bezoek is een Naga Sadhu.

In feite zijn de eerste personen die een bad nemen in Kumbh Mela de Naga Sadhus.

Ook al lijken Sadhus op elkaar, toch zijn er veel verschillen of het nu gaat om klederdracht of levensstijl of voedsel of meditatie, tapasya enz.

Er bestaat geen twijfel over dat Naga Sadhus zich houden aan de volledige Brahmacharya, wegblijven van de familie. Tijdens hun verzaking ontmoeten ze nooit hun familie. Er wordt gezegd dat ze tijdens het mediteren geen verstoringen willen en dus ontmoeten ze geen familieleden.

Naga Sadhus hebben vele spirituele krachten die ze gebruiken om mensen te helpen en te genezen.

Er wordt gezegd dat het zien van een Naga Sadhu gelijk staat aan het zien van Lord Shiva.

Narmada Rivier namen, legendes en belangrijkheid

De Narmada rivier is een van de oudste rivieren ter wereld. Het is een bakermat van fossielen die tot 150 miljoen jaar geleden teruggaan. De naam 'Narmada' betekent 'De Gever van Plezier' in het Sanskriet. Het staat ook bekend als Rewa, wat "snel" betekent, vanwege de snelheid van de waterstromen.

Het is de grootste westelijk stromende rivier met een totale lengte van circa 1300km in centraal India.

Langs de rivier zijn talloze tempels en 'ghats', rivieroeveren, gelegen die dagelijks door duizenden mensen worden bezocht.

Rustplaats van Lord Shiva

Volgens de Padma Purana rustte Lord Shiva uit aan de oevers van de rivier Narmada, voordat hij verder ging met zijn missie.

De kiezels aan de oevers van Narmada worden daarom als uiterst heilig beschouwd en worden vereerd als lingam.

Deze keien staan bekend als Banalinga en worden gezocht voor verering.

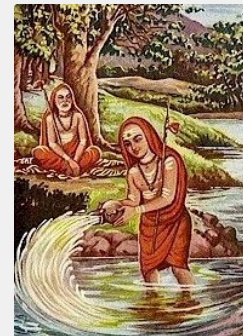
Narmada Parikrama

Door de eeuwen heen hebben mensen hun respect betuigd aan de Narmada rivier en de heilige plekken aan de oevers door de traditie van Narmada Parikrama, een rondgang om deze rivier. Deze pelgrimstocht is 2600km lang en werd traditioneel te voet afgelegd. De laatste tijd wordt deze tocht door sommigen ook over de weg afgelegd in 2 tot 4 weken. Het is voor veel mensen een gekoesterd doel om ten minste één keer in hun leven zo'n Parikrama te volbrengen. Geïntegreerd in de culturele traditie van pelgrimstochten in India, laat *deze Parikrama zien hoe mensen het Goddelijke in water, met water en voor water vereren om te leven.*

Zuiverende werking

De rivier wordt ook beschouwd als een manifestatie van de hindoegodin Narmada en wordt verondersteld zuiverende krachten te hebben.

In de mythologie wordt gezegd dat iemand die een duik neemt in de heilige Ganges rivier wordt gereinigd van alle zonden; dezelfde rivier de Ganga (Godin Ganga) wast zichzelf in de rivier de Narmada op haar beurt om alle zonden te reinigen die mensen bij haar hebben achtergelaten!

Heden en toekomst van Narmada

Net als andere rivieren is ook Narmada vandaag de dag getroffen door vervuiling. De overheid lanceerde de Narmada Seva Yatra om de rivier vrij van vervuiling te maken met het doel bewustzijn te creëren over het behoud van de rivier.

Een grootschalig bouwproject dat honderden dammen in de Narmada rivier zou brengen en verstrekende gevolgen zou hebben voor miljoenen arme boeren is vandaag de dag een van de meest controversiële ontwikkelingskwesties in het hedendaagse India.

Een onverwacht weerzien in India

Na zijn bezoek aan Nederland hebben we regelmatig contact met Bapu. Terwijl Carla en ik de bijzonder onrustige situatie in de wereld bezien en besluiten om zoveel mogelijk te reizen, horen we van Bapu dat Somu hem uitnodigt in Nidghatta.

Dus vliegen we, als verrassing, naar Bangalore waar de Goddelijke Voorzienigheid ervoor zorgt dat onze wegen elkaar kruisen. Op het perron wachten we op de trein uit Ujjain met daarin Bapu. Ondanks 32 uur in de derde klas komt Bapu volledig schoon en fris uit de coupé tevoorschijn. De welgemeende verbazing op zijn gezicht als hij zijn dochter en schoonzoon op het perron ziet staan naast Somu, Umashankar en Manoj is onbetaalbaar. Geheel tegen alle traditie in hugt hij zijn dochter op het overvolle treinperron.

Die nacht verblijven we bij Somu en Priya. De volgende dag reizen we vroeg naar de ashram van onze geliefde Gopal Maa. Daar wordt Bapu met alle eerboden ontvangen en krijgt een rondleiding door de tempel en Swami's huis. Het beeld van Kamakshi, het centrum van de tempel, staat te midden van foto's van de grote Meesters Shirdi Sai Baba en Sathya Sai Baba en de Mahasamadhi van Sri Prabudhanada Sarawati Maharaj (Gopal Maa). Bapu hugt het beeld van Mata Kamakshi, net als Swami deed. Dan krijgen de vaste tempelmensen een oefening in vertrouwen, want Bapu weet de boel flink op te schudden: "Mata Kamakshi slaapt," vindt hij, "en ze moet worden gewekt." Allereerst moeten de foto's van Shirdi Baba en Sathya Sai naast het beeld weg. Ook vertelt hij welke pooja's er gedaan moeten worden om Kamakshi Mata te wekken. Natuurlijk gaat iedereen in de contramine, want voor ons is Mata Kamakshi Sathya Sai Baba in fysieke vorm. Ondanks alle onrust en verwarring, en ongeacht wat de mensen van hem vinden, blijft Bapu onverstoord glimlachen. Samen met Somu, Umashankar en Ravi Kalle besluit ik om stabiel te blijven en ons werk te volbrengen naar Swami's wensen.

De volgende dag wordt er een bhajandienst gehouden, en speciaal voor Bapu is een stoel klaargezet naast die van Gopala Baba. Op het programma staan een padapooja (voetwassing), bhajans en een lezing.

Somu zegt: "Stel dat Bapu zijn opmerkingen van gisteren vandaag in de tempel weer uitspreekt, dan hebben we een groot probleem." Somu, Ravi Kalle, Umashankar en ik bevestigen elkaar nogmaals om stabiel te blijven en ons niet uit het veld te laten slaan. In een paar woorden vertel ik Bapu dat de mensen pijn beleven aan de manier waarop hij over de Meesters spreekt. Hij weet natuurlijk allang dat ik bij hem kom met onze bezorgdheid en begrijpt onmiddellijk waar ik op doel: "Geen zorgen Kannaiah." Als een echte avadhoota schudt hij ons op en we zijn volledig gefocust. De wijze les 'one Guru, one God' krijgt hier zijn praktische uitwerking: zonder het respect en liefde voor Bapu te verliezen richt mijn hart zich volledig op Gopal Maa.

Carla en ik mogen de padapooja verrichten, en daarna volgen heerlijke bhajans. Mijn gedachten dwalen weg, en ik stel mezelf een vraag: 'als ik Bapu hier moest introduceren, hoe zou ik dat dan doen?' Op dat moment vraagt Somu me of ik Bapu en zijn speech wil aankondigen. En zo heb ik letterlijk datgene gecreëerd wat ik me zojuist voorstelde.

In mijn introductie vertel ik dat er verschillende tradities en zienswijzen zijn, maar dat eenieder altijd zijn of haar eigen waarheid moet blijven volgen. Hoewel Bapu mijn taal niet verstaat, hoor ik later dat zijn toespraak hier naadloos op aansluit. Met veel respect voor Sri Prabudhanada Sarawati Maharaj, en dat wat hij heeft opgezet, beëindigt Bapu zijn speech.

Die avond wil Bapu naar Mysuru om een darshan van Devi Chamundeshwari^{2*} te ontvangen. Een paar dagen per jaar is het extra speciaal om een darshan van haar te krijgen vooral tijdens Navarathri (9-daagse Devi festivals). Navarathri is 4 x per jaar en de belangrijkste vindt plaats in oktober. De dag van ons bezoek aan Mysuru was het Gupta Navarathri en wij kregen met dank aan Vasantha een vipbehandeling en mochten vooraan in de tempel plaatsnemen recht voor het beeld van de Godin.

Jabalpur en Narmada

Bapu wil ons graag meenemen naar zijn kutir³ aan de heilige Narmada rivier, bij Jabalpur in Madya Pradesh. De Narmada is na de Ganges de belangrijkste rivier van India. Deze schone rivier stroomt van oost naar west en mondt uit in de Indische Oceaan. Terwijl we de reisplannen weet Bapu de boel weer even op scherp te stellen. Als een onschuldig kind laat Carla alles op zich afkomen, maar, achteraf heel grappig, reageren Somu, Manoj en ik in eerste instantie vanuit emotie. En Bapu's opmerkingen komen bij ons binnen als een bom. Gelukkig ziet Somu al snel dat het de kunst is om de storm gewoon als woorden over je heen te laten komen. Het blijkt de gouden tip waarmee ik daarna iedere moeilijke situatie weet te hanteren.

Heel vroeg de volgende ochtend vliegen we naar Bhopal, en daarna zitten we nog zeven uur in de taxi naar de kutir. Bapu onderhandelt met de chauffeur stevig over de prijs, en herhaalt dit bij iedere tolgewoort, iedere tolgeweg beambte in verwarring achterlatend. De omgeving betovert ons; het landschap wordt steeds groener. Onderweg zien we meerdere pelgrims of yatri's die een parikrama van de Narmada lopen. Deze rivier doorkruist drie staten, en is meer dan 1289 kilometer lang, ofwel minimaal drie maanden wandelen en trekt yatri's van over de gehele wereld.

We naderen de kutir en kijken elkaar aan: "Is dit het?" Een onverharde weg leidt naar een kleine schuur met drie deuren. Jawel hier is het! Bapu's discipel Hemant Bharti Maharaj, een indrukwekkende Sadhu met echte dreadlocks en baard, verwelkomt zijn Meester met veel liefde. Ze hurken, knikken en er volgt een Shaktipat via ogen en handgebaren. Muisstil en geroerd aanschouwen we dit oeroude tafereel. Bapu nodigt ons uit om in de 'schuur' te komen. Er staat een groot bed voor Bapu en er ligt een dikke deken op de grond bij wijze van tweepersoonsbed. Manoj krijgt een matje toegewezen. Met een grote lach neemt Bapu plaats op zijn troon, wij eromheen. Zijn ogen stralen: "En...? Wat vinden jullie van mijn kasteel?" Na een eerste kopje koffie schikken we ons in de avontuurlijke situatie: geen weerstand en vooral geen emotie.

Snanam

Opeens zegt Bapu: "Chelo Snanam, Kom zullen we gaan baden?"

Vermoeid en stoffig dalen we de heuvel af naar de Narmada.

De brede rivier heeft verschillende kleine en grotere watervallen en

de sterke stroming gromt ons welkom. Aan onze oever is een kleine inham,

aan de overkant staan allerlei tempels in verschillende kleuren. Naast ons staan de twee oranje gestalten

van Bapu en Hemant starend over het bruisende water. De tijd staat stil, ik waan me in een tijd vacuüm.

Wijzend op een vlag aan de overzijde van het water zegt Bapu: "Daar zit iemand die tapas⁴ verricht voor langere tijd." We krijgen daarmee een beeld van hoe Bapu zelf twaalf jaar lang eenzaam aan de oevers van deze rivier heeft geleefd.

Bapu gaat ons voor, en glijdt over de scherpe stenen het heilige Narmada water in. Onder luid gejuich volgt Carla en Bapu overgiet haar met dit prachtige water: "Om Namah Shivaya. Narmada Jal" Natuurlijk kunnen Manoj en ik niet achterblijven en waden het koude water in. Ik verbaas me over de temperatuur, mede doordat het buiten echt blafheet is. Later begrijp ik dat het landklimaat maakt dat de temperatuur 's nachts fors daalt, tot net boven het vriespunt.

Bapu wijdt ons alle drie in, en we zijn als kinderen zo blij en opgewekt. De Goden zullen hebben gedacht: 'wat een herrie daar aan de oever van de Narmada!' Het was Ekadashi de dag na Navarathri zeer auspicious en Bapu vertelt ons dat alle inclinaties en karma's van onze voorouders nu van ons zijn afgewassen. Een beter tijdstip om te baden hebben we niet kunnen plannen. Niets gebeurt zonder een reden. Alle vermoeidheid van de reis is vergeten. Verfrist, en tegelijk stoned van alle Blessings klimmen we zingend de heuvel weer op. Vol van dankbaarheid en een gevoel van ongeloof dat dit ons overkomt.

Zo'n honderd meter verderop staat nóg een kutir. Dit is de kutir van Hemant Bharti Maharaj en andere rondlopende Sadhu's en yatri's. Hier is een Homa kund of vuurplaats en het altaar van Hemant Maharaj; en zoals iedere avond wordt er Homa en Aarthi verricht voor de Goden en het welzijn van de wereld. Na afloop genieten we van een heerlijke maaltijd. Simpel, smaakvol en bovenal met veel toewijding bereid in een bizar eenvoudige keuken. Het wordt nu tijd om ons voor te bereiden op de nacht. Mijn vermoeden van het tweepersoonsbed naast Bapu wordt bewaarheid. Mede door de open raampjes in de taxi ben ik onderweg flink verkouden geworden; de stoffige weg en daarna stoffige dekens zorgen voor vele niessalvo's. Ook Manoj blijkt verkouden, hij begeleidt het concert met een tweede stem. Toch bizar dat er in India altijd een ventilator aanstaat, zelfs als het koud is. De kutir van Bapu vormt geen uitzondering: de fan staat op vol terwijl de temperatuur met rasse schreden daalt tot net boven nul. Maar Kailash gaf ons al heel wat ongemakkelijke situaties en we beroepen ons nu op die ervaring: we konden het toen, dus we kunnen het nu ook.

Midden in de nacht maakt Bapu grappige geluiden: naast kleine pruttels komen er ook Om Namah Shivaya 's en andere mantra's vanonder de 'berg' dekens vandaan. Wij draaien vooral veel. De heupjes kreunen van het dunne matje; ze zijn zachtere ondergrond gewend. Desondanks zijn we zielsgelukkig en kunnen bijna niet bevatten wat ons overkomt.

Narmada mini parikrama

Bapu laat ons tot zeven uur slapen, of draaien, net hoe je het noemen wil. Dan slaakt hij enkele Om Namah Shivaya's. We zitten allen rechtop en kijken in de volle glimlach van Bapu's gezicht. Hemant Maharaj komt binnen met een emmer heet water waarmee Bapu naar de luxe badkamer vertrekt. We mogen hem nog niet aanraken; pas nadat we zelf gewassen zijn en onze tanden hebben gepoetst krijgen we de tilak op ons voorhoofd en een warme hug. Ondertussen maakt Hemant Maharaj koffie en ontbijt voor de zichtbaar hongerige logees. Ook heeft hij een auto geleend van een bevriende Sadhu, zodat wij heilige plaatsen kunnen bezoeken en een mini parikrama beleven. In het kleine autootje zitten we met zijn drieën achterin, volledig tegen elkaar geplakt. Wel handig voor deze wegen met veel bochten. Het moet een geweldig gezicht zijn: twee indrukwekkende oranje gestalten voor in de auto, en Carla, Manoj en ik als sardientjes op de achterbank. Als een echte vader neemt Bapu ons mee naar allerlei bezienswaardigheden en zorgt onderweg voor versnaperingen en lunch.

Het hoogtepunt van de dag is het bezoek aan een bos van de Juna Akhada. Naast een uitloper van de Narmada staat een koepeltempel van meer dan duizend jaar oud. Binnen dalen we de trap af en komen in een ruimte met, te midden van pilaren, een prachtige oer-Lingam. Het galmt er, en de energie is overweldigend. Achter in de tempel, in het donker, is een vreemd gevormde steen met de naam Paap Punya Ka Rasta⁵. Onder in de steen zit een gat. Bapu vertelt dat wie nog effecten heeft van zijn vroegere daden, niet door het gat kan kruipen. Lichaamsgewicht maakt niet uit; zelfs Bapu, met zijn buik, is door de opening gekropen. En dunne mensen met onverwerkte issues kunnen er niet doorheen. Natuurlijk vraag ik Bapu of ik het mag proberen. "Yes!" brult Bapu, en ik kruip met hoofd en handen vooruit over de natte grond, door het oog van de steen. Na wat wringen lukt het me, en een luid gejuich stijgt op uit de kelen van Bapu en Hemant. Carla wil daarna ook, en is er zó doorheen. Manoj kan niet achterblijven, en binnen de kortste keren staan we elkaar met natte ogen te omhelzen. Bapu is niet verbaasd dat we deze beproeving doorstaan. Hij vertelt dat de wassing van in de Narmada gisteren alle voorouderlijke belasting heeft weggenomen.

Het winterse tochtje over de Grote Vliet in Onderdijk heeft Bapu geïnspireerd om een bootje te huren. Na keiharde prijsonderhandelingen varen we in een roeiboot, met een dakje tegen de zon, langs de rotsformaties van de Narmada. De gids raffelt zijn vaste verhaaltje af, en hoewel hij zijn innerlijke bandrecorder in het Hindi afspeelt, raken we binnen de kortste keren verveeld. In iedere steen ziet hij een beeltenis van een God, en spreekt daarover alsof het heel speciaal is. Ik zie Hemant glimlachen en zeg: "Ik zie mijn schoonmoeder in de stenen," waarop het tot nu toe kalme gezicht van de indrukwekkende Sadhu in lachen uitbarst. Dit is het moment dat Bapu genoeg heeft van de gids en we keren naar de oevers terug. Deze dag met de twee sanyasins is als een droom. Als we denken maar iets nodig te hebben, pikt Bapu de gedachten op en stoppen we voor koffie, surgarcane juice of een snack.

21 Shivalingams

Dan komen we bij een plek waar natuurlijke Lingams worden gevonden, en waar daarnaast prachtige lingams worden gevormd door vele beeldhouwers. Ik vertel Bapu de wens om een aantal kleine Shivalingams te kopen, om uit te delen tijdens de Mahashivarathri viering op 8 en 9 maart. Bapu gaat onderhandelen, op voorwaarde dat wij ons erbuiten houden. Begrijpelijk, aangezien we als buitenlanders een gemakkelijke prooi zijn voor een spontane prijsverhoging.

Het is inmiddels laat in de middag, en onze mini parikrama loopt ten einde. Uitgeput van alle indrukken komen we bij de kutir. "Snanam, baden?" kraait Bapu, en zo dalen we weer af naar die machtige rivier. Het koude water met zijn prachtige energie verkwikt ons wederom, en spoelt alle vermoeidheid en stof weg.

En terwijl wij liggen te badderen stuurt Bapu Hemant Maharaj terug naar de beeldhouwers. Hij laat hem 21 lingams en Nandi's aanschaffen, gemaakt uit het pure marmer van de Narmada rivier. Die nacht, precies om 00.00 uur, is er wederom een bijzondere constellatie. Bapu blijft op, en verricht pooja over iedere Lingam en Nandi. Net even voor middernacht maakt hij me wakker. Samen zingen we de nieuwe dag in, en geven de lingams hun levenskracht.

"Een gift van Mahant Sri Parameshwar Barhi Maharaj voor de mensen van de Sai Tempel Onderdijk, tijdens de Mahashivarathri viering 2024" zegt Bapu.

We, Carla Bapu en ik, verpakken alle lingams met zorg in volmaakte tijdloze harmonie. Ik realiseer me dat deze grote gift veel meer omvat dan alleen de fysieke Lingam en Nandi: ingezegend met levensenergie en liefde van een asceet bezorgen ze de ontvanger een boost in zijn of haar spirituele groei.

Na een korte draaislaap staan we vroeg op voor de terugreis naar Bhopal en daarna Bangalore. Bapu en Hemant brengen ons naar het station en we nemen afscheid van een zichtbaar ontroerde Bapu. De superluxe trein is een geweldige ervaring, die ons tijd geeft om met zijn drieën na te praten over wat ons is overkomen. Vol van blijdschap en een glimlach die niet van onze gezichten wil, bekijken we de filmpjes en herbeleven van onze reis steeds opnieuw. En opnieuw.

Kannaiah

^{2*}Chamundeswari is de doder van demonen, 'Chanda' en 'Munda' en ook 'Mahishasura', het buffelkopmonster. Ze is de beschermgodin van de Mysuru Maharajas en de voorzittende godheid van Mysuru. Al eeuwenlang wordt de Godin, Chamundeswari, met grote eerbied benaderd.

^{3*} eenvoudige hut of huisje.

^{4*} ascetische oefeningen die vrijwillig worden beoefend om spirituele kracht of zuivering te bereiken.

^{5*} de weg van zonde of deugd

GKS India projecten Bangalore en Nidghatta

Met de Blessings van Sri Gopala Krishna Swami, worden alle Projecten en Activiteiten in India ondernomen onder de auspiciën van twee onafhankelijke trusts namelijk - SRI SOMA SAI SKANDA ASHRAM TRUST - voor alle religieuze activiteiten en SRI SAI MANDIRAM TRUST - voor alle liefdadigheidsactiviteiten zoals het helpen van de armen, onderwijs, oog- en tandheelkundige camps en voedseldistributie etc.

Details van de Projecten en Activiteiten kunnen worden bekeken door de Projecten of Activiteiten Menu's op de website <https://srisomasaiskandaashram.org> te bezoeken.

Bijdragen aan deze projecten kan door geld over te maken aan de stichting GKS Nederland onder vermelding van 'Ondersteuning projecten India', dan zorgen wij persoonlijk dat de bijdrage aan deze doelen ter plekke wordt aangewend. Onlangs hebben de jongeren een gift vanuit de Stichting à €2000,- ten behoeve van bovenstaande projecten meegenomen. Uit de reserves van de Stichting dragen wij een steentje bij.

Donatiezuil

De Sai tempel heeft een donatiezuil. Het idee deden we op in de ashram van Vishwananda in Duitsland. In overleg met het bestuur is tot deze investering besloten. Briefjes en muntgeld kunnen nog in de bekende potjes, maar je bankpasje voor de betaalpaal houden is wel zo gemakkelijk en de kortste klap, zeg maar.

Levensschool

In de nieuwsbrief van november 2023 hebben jullie kunnen lezen dat de GKS-jongeren tickets boekten naar India voor februari. Inmiddels zijn ze al terug van hun grote reis en hebben ze veel meegemaakt. Onderstaand zijn een paar van hun ervaringen:

Thirsa

Ik ben al 4 keer eerder naar India geweest met mijn ouders en Joram. Voor mij werd dit de eerste keer zonder mijn ouders. Het grootste verschil tussen de reisstijlen is dat we deze keer meer de toerist hebben uitgehangen. Mijn ouders kennen al vele plekken en zijn India al gewend. De andere jongeren nog niet, dus door hun ogen zag ik India ook anders. Ze wezen in de taxi naar dingen die mij nooit zouden zijn opgevallen, en met 5 paar nieuwsgierige ogen zie je opeens veel meer.

Ik vond het ook af en toe spannend. Ik kon niet meer achter mijn ouders aanhobbelen, dus je wordt enorm uit je comfortzone gehaald. Nu moest ik de vreemde vrouwen bij de bushalte vragen waar we een plek konden vinden om te eten.

Het was heerlijk om weer dicht bij het vuur te zijn: Gopala Krishna's ashram. We werden hartelijk verwelkomd door Ravi en Ravi. Ravi Kalle maakte elke dag heerlijk eten voor ons (persoonlijk vind ik zijn eten het beste eten in heel India) en we maakte veel grapjes onder het eten. Zelfs tempel Ravi, die altijd stil is, maakte veel grapjes.

Ook vond ik het heerlijk om weer in Girinagar te zijn, waar Gopala Krishna ook een tempel heeft. We hebben keihard meegezongen met de bhajans (devotionele liederen). In Girinagar hebben ze elke donderdag bhajans en zingen ze ook nog een gedeelte terwijl ze een rondje in de buurt lopen terwijl anderen foto's van Sathya Sai Baba en Shirdi Sai tillen. Iedereen in de buurt kan zo aarthi doen voor Sathya Sai en Shirdi.

Op de een na laatste dag hebben we nog een korte jamsessie gehad met de kinderen van de priester die naast de tempel wonen, Anusha en Prasad. Als je ooit de kans hebt om in november naar de ashram te komen, moet je ze echt horen zingen, echt kippenvel. Daarna genoten we van het avondeten dat hun moeder, Ramaa, voor ons had gemaakt.

Ik raad iedereen aan om naast de festiviteiten in november, ook een keer te komen als er geen festiviteiten zijn. Zo leer je de mensen écht kennen en kan je in de rust de energie tot je nemen.

Xanne

“Carla vroeg mij om een stukje te schrijven over wat ik heb meegemaakt in India. Ik ga het proberen kort te houden en zal een paar hoogtepunten belichten.

Op het moment dat we aankwamen was het nacht. We waren kapot, maar ik bleef maar uit het raam van de taxi kijken. Hoe bijzonder dacht ik, we zitten gewoon aan de andere kant van de wereld! Ik herhaalde tot verveling van de anderen: “jongens, jongens, jongen, we zijn gewoon in India, kijk hoe bijzonder”. (Dit heeft de groep de hele reis gehoord). Ik bleef me verbazen over hoe mooi ik alles vond en wilde daarom niet gaan slapen.

We werden voorbereid van te voren dat we een cultuurschock zouden kunnen krijgen... Nou, die is er gelukkig nooit gekomen.

In de ashram werden we verwelkomd door Ravi en Ravi. Even al onze spullen op de kamer gelegd en we kregen gelijk een (groot) bord heerlijk eten. Die avond gingen we naar de Aarti, we waren even wat eerder heen gegaan en gingen op de grond zitten. Ik voelde me helemaal 1 met de ashram (de energie ervan). Het was echt een bijzondere ervaring.

Ravi had voor ons een auto rickshaw geregeld en ging met ons mee naar een tempel in de buurt.

Ik vond het zo mooi met de ondergaande zon in een auto rickshaw te zitten langs rijstvelden. Echt genieten was dat.

Aangekomen bij de tempel waren er veel aapjes, mijn droom kwam uit. De tempel had ook zo'n fijne energie.

Nog 1 highlight, dan stop ik...

We gingen met z'n allen in een taxi onderweg naar Coorg, eenmaal aangekomen was er weer een droom uitgekomen midden in de jungle hadden we een huisje. Het was zo'n mooie plek, net of je in een natuur programma zat. Je hoorde allerlei dierengeluiden: tijger, apen en vogels daar. We werden de volgende ochtend in een droom wakker, heel onwerkelijk.

Verder wil ik Ravi en Ravi echt bedanken, ook al lezen ze dit niet. Ze zitten echt in mijn hart. Het zijn zulke mooie/bijzondere mensen, de groep natuurlijk ook en alle mooie mensen die we tegen zijn gekomen.

Ik ben erg dankbaar dat ik dit heb meegemaakt 💕

Conscious Walking Onderdijk

Zondag 5 mei

Verzamelen bij de kerk van Onderdijk: 08:25 uur

Start: 08:30 uur

We verzamelen om 08.25 uur bij de kerk in Onderdijk en lopen rustig richting de dijk.

We genieten aandachtig en sluiten de wandeling af met een heerlijke kop thee in de tempel.

De wandeling duurt ongeveer een uur, waarin we een *half uur* *Conscious Walking* doen.

Aanmelden kan via e-mail: metadevries90@hotmail.com

Sportieve groet,

Hester, Ank & Meta

VERSLAG 1E 'CONSCIOUS WALK'!!!

Op zondag 10 maart 2024 was het zover!

Om 5 voor half 9 verzamelden 9 personen zich bij de kerk van Onderdijk voor een Conscious Walk naar het idee van Mohanji. Voor velen en ook onszelf een nieuwe manier van wandelen. Na een heldere uitleg wandelden we in een rustig tempo en naar binnen gericht over de dijk, langs het water richting het Nesbos. Hier verzamelden wij ons en kregen alle wandelaars een kaartje met daarop een woord die zij op de terugweg in stilte mee konden nemen.

Na de wandeling werden we hartelijk ontvangen in de tempel door Carla en Kannaiah die de thee en koffie al klaar hadden staan. Dit was superfijn, want het was een koude ochtend met een pittige wind, dus even doorwarmen en napraten met wat warmes was heerlijk.

Enkele ervaringen:

- De ademhalings- en stretchoefeningen onder leiding van Ank voelden fijn...
- Het was alsof ik in een rouwstoet liep; ik voelde weerstand...
- Het was bijzonder om te voelen wat de stilte met je doet, ondanks dat je gedachten afentoe afdwalen...
- Ik weet niet of het wat voor mij is...
- Met een mooie groep van 9 personen beleefden we allemaal onze eigen ervaring...
- Moest in het begin even wennen aan het tempo, maar het lukte daardoor wel om bij mijzelf te komen...
- 30 minuten Conscious Walk was meer dan voldoende voor mij om naar binnen te keren...
- Prachtige nieuwe ervaring waar ik heel dankbaar voor ben...
- Ontspannend, maar ook spannend...
- Heerlijk maar ook ongemakkelijk...
- Ik loop hier vrijwel dagelijks en nu kijk ik niet op om te groeten...
- Het was voelbaar dat de stilte mij naar binnen bracht...
- Superfijn om na de wandeling met elkaar onze ervaringen te delen tijdens de Satsang...
- Inzicht stond op mijn kaartje, iets wat ik de afgelopen jaren flink heb mogen ontvangen...
- Voor herhaling vatbaar...

Lieve groet Ank, Hester & Meta

Aanvraagformulier beloning bij uitstekend functioneren of een bijzondere prestatie

1. **Naam medewerker:** Bas van Velzen

2. **Welke toegevoegde waarde heeft de medewerker laten zien?**

Een medewerker komt voor een extra beloning in aanmerking wanneer hij een bepaalde toegevoegde waarde heeft laten zien. Deze toegevoegde waarde moet te herleiden zijn naar de organisatiedoelen en de kernwaarden van WerkSaam.

Ruimte voor motivatietekst.

Bas is naast zijn werk als werkgeversadviseur WSP al jaren binnen WerkSaam actief als interne vertrouwenspersoon. Dit werk doet hij volledig op vrijwillige basis vanuit een enorme mensgerichte betrokkenheid op een uiterst discrete wijze. Hij is laagdrempelig, is zichtbaar op de werkvloer en medewerkers kunnen makkelijk bij hem terecht. Met een goed gesprek en persoonlijke aandacht weet hij situaties te de-escaleren. Zijn oprechte aandacht voor de mens geven vertrouwen en halen naar boven wat er echt speelt. Indien nodig overlegt hij met de andere vertrouwenspersonen of zorgt ervoor dat de werkgever, rekening houdende met de privacy, tips krijgt waar verbeterpunten liggen.

Deze extra taak wordt volledig vanuit intrinsieke motivatie gedaan. Er staat geen vergoeding tegenover, noch wordt er tijd voor vrijgemaakt. Bovendien is Bas vanuit zijn rol als adviseur regelmatig een sparringpartner voor mij om ideeën uit te werken en aan te jagen. De Tech-Court is daar een prachtig voorbeeld van.

Wat mij betreft kan deze bijzondere inzet niet onopgemerkt blijven. Heel veel dank Bas, voor je bijzondere inzet en fijne samenwerking!

Hartelijke groet, Marjolijn Dölle

3. **Wat voor beloning, en ter hoogte van welk bedrag, wil je de medewerker geven?**

De beloning kan tot een maximaal bedrag ter waarde van € 500,- worden gegeven.

Beloning ter waarde van:	€ 500,-
Beloning in de vorm van:	Een bijdrage aan de Anbi stichting Sai Tempel in Onderdijk
Naam leidinggevende:	Marjolijn Dölle
Datum:	21 maart 2024

Krantenartikel

Pal na onze reis naar India werden we gebeld door een journalist van het Noord Hollands Dagblad. Hij had over de tempel gehoord en vroeg of hij ons mocht interviewen voor een stukje in de wekelijkse rubriek: *'Tussen hemel en Aarde'*. Het interview en de fotoshoot vond plaats op maandag 11 maart '24.

Het artikel zal in de volgende nieuwsbrief verschijnen.

**“The present is the present in the Presence of God”
~ Beach boy ~**

***Je bent er niet per toeval.
Het bestaan heeft jou nodig.
Zonder jou ontbreekt er iets in het bestaan en niemand kan dat
vervangen.
~ Osho ~***

Breaking News:

Mohanji hebben we persoonlijk uitgenodigd om de Tempel in Onderdijk te bezoeken. Zijn antwoord is: “We shall certainly come”!
Naar verwachting begin juni 2024.

KOPIJ VOOR DE NIEUWSBRIEF

Inleveren als (Word) bijlage naar:
info@gks-holland.nl voor de 15ste van de maand.

NIEUWSBRIEF

Kent u iemand die geïnteresseerd is en de nieuwsbrief nog niet ontvangt, laat het ons dan even weten!

Colofon:
GKS Nieuwsbrief april 2024
Opmaak: Natascha Chandansingh
Eindredactie: Kannaiah & Carla

info@gks-holland.nl
basencar@quicknet.nl
levensschool@gks-holland.nl
www.saitempelonderdijk.nl

LOCATIE SRI SAI MANDIRAM
(SAI TEMPEL)

Van Velzenstraat 49A, 1693 CV Wervershoof
(Onderdijk)
Kannaiah van Velzen 0228 855128
info@gks-holland.nl
www.saitempelonderdijk.nl

BESTUUR STICHTING SRI SAI
MANDIRAM

Kannaiah van Velzen (Voorzitter) - info@gks-holland.nl
Natascha Chandansingh (Secretaris) - nchandansingh@gmail.com
Kirupa Ratnam (Penningmeester) - kirupatamil@hotmail.com
Joram van Velzen - joram199871@gmail.com
Marianne Spruit - f.spruit7@upcmail.nl